

Andrej Medved

V ustih brazde in požeto

V ustih brazde in požeto
klasje v raztopini iz izsanjane globine,
nebesna čreda, ki ponikne, skozi grlni trakt v popkovino,
z nohti iz svetilne volne, ki zaprede žeblje
v pozlačeno pajčevino,
drobne kljune petelinov; z odmevi
temne govorice, in z zvenečo vodo v steklenici,
na ognjišču s samotnim oleandrom, in vzpenjalkami v deški
sobi. Da spet zaspi, ob polnoči, z gazeljimi
nogami v kletki sončne
hiše, in dvigne, s čisto dušo, z roso
na oblakih, lakasto telo na okenski polici, v
prozorni krog, ki se razširi, skozi veke, kot darilo v
zvezdni prah, stkan z nitjo
v polžast trak na lilijah, in s komaj
vidnimi sledmi v plamen nad dvoriščnim
kotom. Tako odznotraj dozori, z mlečnim leskom
iz oči v preplah, ki skrči ranjene zveri z otroško sapo v luč
na postelji, v gnojno bulo,
ki z viharjem v stekleni krogli hipoma
splahni, kot solze, z razpuščenimi lasmi na gladki koži.

Dotiki s prsti čez oči,
kot izkopane sence v vodnjaku;
peščen vihar, ki splete biserno ogrlico v
trepalnicah, kot glas iz mrzle hiše, ki zalije vrt, in
s tintno svilo izhlapi, s
slabotnimi odsevi v ogledalu, v
postoterjeni obraz, posut z drobnim pavjim
perjem; in z zlato peno v kozarcih z indigom, ki zazveni
v opojno lesketanje duše.
Da rasejo v mesečno telo, in s tovorom
zgubljenih karavan v čist izvir, speljan v polje, kjer
se zgubi v palmovem nasadu; kot pod
obokom s posteljo, kjer
spi začarana žival, prozorna antilopa
z lastovičjim repom, in diha pajčevinast zrak, z
razširjenimi pljuči. Iz lokvanjev zveni, s peres na perzijski
preprogi, in iz stopal, zalepljenih
za vhodna vrata; da se zaležejo nazaj, v črno
prst, v minerale s slavcem na ozeleneli mizi, v prestol
s ptico, s svincem v podpalubju ladij.

S slanimi lasmi, ki izpuhtijo
v dlan, v ležišče peloda z zlatimi okraski;
v čebelji roj, skrit v čašah z dišečimi oblaki, ki sijejo v
temo, v plašče iz koral in iz medene kože.
Umite sanje iz dekliških prsi,
z vonjem po dežju, in s klici po divjadi,
se razpršijo z nočnega neba čez lakaste stopnice,
in z ostro sapo v pomanjšane korake; z glavo romarjev v
sestradane jezike, ki s slavci
nad zastraženo nevesto zaležejo s kamelami
po kotih in kanalih piramide. Da prebudijo, v sobah z
negorljivim stenjem v oljenkah, volčje pse,
pokrite s pajčolani čez obrit
obraz, in izsušene s smolasto krvjo, ki
bruha kot mogočna reka v okostnjake, s prozornih
mišic in s srebrnega mesa, s popadajočim glasom, z nemimi
vokali, v posode s solzami in sluzasto snovjo,
v bleščeči sluznici odrte glave.

Drobni metulji, v jajcu,
pod opeko, s puščavskim peskom
do neba, z baklami v nožnici, z jermeni v
špranji grajskih vrat, ki
vodijo v zakladnico pod prstanom
palače. Sladke besede, ki se cedijo v mleko,
iz prsnih bradavic v slepoto levje črede, in skozi luč
na izsušeni rami, s kovinskim curkom skozi
balzamirano lobanjo, obteženo,
s starodavnim zvokom lutnje, in z odmevi
z zastrtega plesišča. Z gluho zvezdo v mrzli jami se
kvišku dvignejo nebesa, z začarano geometrijo, z razkošnim
padcem in azurnim žarkom
iz žareče krogle, se razprostre, po podu,
smrtonosna tekočina, iz brezna v skalo nad potokom,
in iz izvira v krošnjo, kjer popokajo
slapovi, z zaledenelo
skorjo v telo, in z bolečino v oblake.
Da svetijo skozi drevo v obraze, z lepljivimi zenicami,
v votlino da zarasejo z glasnim krikom, s
kopreno iz zlata v zapredek
ptičjih glav, v solitrno kopel, ki se izlije v
rečno dno, z otroki v vodnjaku.

Med štetjem mravelj se
zmotijo pisarji, v palmovem nasadu,
v okrogli sobi iz smaragdnih kril, ki silijo pod
strop, in s težo pavjih las napolnijo Praznino. V stoletnem
kamnu ždijo ribe, ki, z
glasnim petjem v nebesnih sferah,
zableščijo v spomin pod hrapavo gladino, in
z glasbo škorcev v tolmunu zasejejo neskončen mir, ki
pogasi, z roso, žalost v prsih v zven tišine,
ki izpuhti v luč, v izpolnjenost
neba na tehtnici z neštetimi rogovi, ki
trobijo, s solzami za plaho izgovarjanje imen, in
z odkupnino, ki jih zaziblje v
spanec; s podarjenostjo prispodob, in s
smrtnim vzdihom čez topole. Da strmoglavijo z
nevidnih rok v oceane, v medeno ploščo na otroški glavi,
s svilenih prtov v steklast
rob, ki splavlja dvorec z opijem v zvezdo
repatico, in iz začaranih jezikov v sanje. Da jih prikličejo
nazaj, s šepetom, in z dotikanjem v repih,
kraljevi sli z dišečimi glasbili.

Z zasmehovanjem, in s
srepimi pogledi, se dvigne tolpa
zgrbljenih prikazni, v gluhi zimski noči;
in z nohti v mesečevem
vratu ovčje črede, s stopljeno dušo, ki,
z blagodejnim petjem, zoperstavlja moč srditega napada
čistosti, z milino krotkih psov, ki zaostajajo,
z mehkodlako kretnjo v bokih, in
v ramenih, na dan velike svatbe postoterjenih
zveri, z modreci na sveti gori, z odgrnjenim ležiščem, kjer
se pariyo device, s semenom
slepih lovcev, na dnu globeli, prekritim z
žarečim ogljem; in z glasom rojenic, ki se združujejo
s peklenskim Ptičem, v plesu, ki zledeni
otroške žile, v posmeh
rodovom, ki se spustijo z zvezdnatih
obokov, s skrivnostmi deklic, potopljenih v žvepleno
olje, z ranjenim telesom
z lastovičjo kožo in sedmerimi glavami,
ki padajo, s strahotnim truščem, in z nogami, ki brenčijo
v jantarjevi smoli; s perutmi angelov, ki
se stopijo v ognjeni vodi.

V bivališča Nerojenega
prinaša modrec, z glasom iz kamnite
skrinje, darove iz pozabljenih kraljestev, in v vreči
z žarki vrnjeno prekletstvo; v
vrču z zastrupljeno vodo, da dvigne k ustom,
in izpije tekočino, ki zamenja kri v telesu spečega vladarja,
da se drseči čas ustavi in
ugasne na drevesu s sadeži, in koreninami
v nebesa, in da izpiše, v vetru, s kremplji, vsa imena, ki
odzvanjajo, s kresnicami
v srebrnem rogu, s plaho igro romarjev
v preprogi, in s kapljami dežja, ki padajo, kot sladke
solze, v povoščeno vedro, udari z robom
čela v zapuščen napušč, z
vonjem sivke v spalnicah in templjih, z
raztezanjem lebdečih školjk ob vznožju gore; s porisano,
prosojno kožo v cvetoči
rastlinjak, ki skriva kamen z mesecem
v sijoči roj čebel, ki se stopi na mavrični pečini.

Iz dna pomladna luč
zasije, z lune v dišeče žito, z
nevihtami v zavetrje, in iz polarnih sonc
v dušo; z grenkobo v prsih, v blaglasnost zadnjega
napeva, ki z votlim zvokom
oživi sinico, na planjavi. V stolpu, kjer
odmeva posušeno platno iz omar, pod okrašenimi
stopnišči, ki silijo navzgor,
pod most, ki se spreminja v tempelj; z
bruhanjem slapov, in s pritajeno žejo, ki oznanja,
z brezumnostjo zazidanih dvorišč, prihode plašnih tujcev;
z redkim zrakom skoz oči, in s kretnjo pomiritve.
Učeno govorico zmoti roj žuželk
v odprti hiši, ki se utaplja, v sladki spanec,
z žvižgi iz piščali, in z razbeljeno snovjo na strunah,
ki drhtijo na kositrnem ležišču.

Gladki vsadki z ovčjih glav,
ki tonejo, z rešilnim jopičem, v oceane; z
izbranostjo dekliške roke, ki Pevca prebudi, z veččino,
ki vznemiri ptice, se nagnejo drevesa, z
vrabčjimi stopali v olupljeni
obraz na steni, s toplokrvnimi plazilci,
in mrtvim zmajem s petelinjim krempljem, ki
potrga niti v pajčevini, v rovih strme stene. Z ležanjem
v tropih volčja čreda razdeli
vrtove, v črnokasta obličja, privezana z
dlanmi v vrtavke, ki, z uročenim ritmom, dvignejo
police z oken v zrcalo na
gorečem grmu, s slino v palici v
darilo, ki rano v kačji koži spet zaceli, s
solzami iz svile, in z okusom sanj, ki minejo, s
koraki v stoletne sence v globeli, in na srebrni krošnji,
kjer odskočijo, s prosojnostjo oblakov, in
s prsti v začaranem vodnjaku.

Kresnice v pesku, in na
ramenih žrtvenih živali, preplavljajo
vodnjake z mesečino na zrnatemrodu baldahina,
nad prazničnim sedmeroglavim
stolpom, ki udarja s perjem, in spremeni
popotnike v vrtnarje na sijočem pesku. Z rogovi v
vrata se zbudi jelenja čreda, z urnim mehanizmom, ki odbije
čas, z zaprtimi očmi v tečaje dvižnega mostu, in
s sencami iz gozda v spokojnost
dežnih kapelj, ki se stopijo v cvetni prah v
konici meča, z nezmotljivo bolečino. Da mrzla noč
zasači čredo v posteljah, s sladkobnim vonjem po zalepljenih
laseh, da z jutrom, s prsti noja stre peresa,
oblečena v srebrne zublje,
in se dotakne, v začaranih preprogah
s povoščnim kljunom, dna šotora, z usnjeno
nitjo spetega v preroško knjigo, ki prebudi nebesna krila,
s sesedanjem osi med sončnim
diskom in postoterjenim telesom rajske ptice,
z utvaro o neskončni poti.